



На занятті з історії України студенти II курсу спеціальності 223 Медсестринство (освітньо-професійна програма Лікувальна справа) детально ознайомилися з творчістю С. Параджанова.

Рік, що наступив, вважається роком Сергія Параджанова – українського та вірменського кінорежисера, сценариста, композитора. Цьогоріч минуло 100 років з дня народження людини-генія, автора кінострічки “Тіні забутих предків”, заснованої на однойменній повісті Михайла Коцюбинського, котра посідає перше місце у списку 100 найкращих українських фільмів.

У чому ж феномен фільму? На моє переконання, у тому, що його сміливі творці в такі важкі часи не побоялися “будувати фундамент” майбутнього, шукати своє коріння і плекати свою культуру. Це фільм про любов або виплеск любові групи людей – творців картини. У ньому оспівано мальовничий світ гуцульський звичаїв, обрядів та побуту. Глядач поринає в глибини народної культури, стає єдиним цілим з героями, переживає, коли в них горе і радіє у хвилини щастя.

Міжнародне визнання прийшло до митця після показу фільму «Тіні забутих предків» за кордоном. Картина отримала 39 міжнародних нагород, 28 призів на кінофестивалях (з них 24 – гран-прі) у двадцять одній країні.

Фільм став справжнім вибухом у кіномистецтві, однією з найяскравіших подій радянського кінематографу шістдесятих років.



Тільки той митець, що любить країну і людей, які в ній живуть, зміг створити такий шедевр. А Сергій Йосипович безмежно любив Україну. Він говорив: «Не знаю, що чекає на мене, але знаю, що хотів померти в Україні. Хоч би там як, а я їй багато чим завдячую. Вона велика друга моя Батьківщина.»

За пів року до смерті, 27 лютого 1990 року, Сергію Параджанову було присвоєно звання Народного артиста Української РСР, а в 1991 році він посмертно став лауреатом Національної премії України імені Т. Г. Шевченка як режисер-постановник фільму «Тіні забутих предків».

